

دزدی دریایی، تروریسم و گروگان‌گیری اسرائیل در کشتی مدلین: نقض آشکار قوانین بین‌المللی

در تاریخ ۹ ژوئن ۲۰۲۵، نیروی دریایی اسرائیل به صورت گستاخانه‌ای وارد کشتی مدلین، یک کشتی با پرچم بریتانیا که توسط ائتلاف ناوگان آزادی اداره می‌شد، در آب‌های بین‌المللی در فاصله ۱۶۰ مایل دریایی از غزه شد. این کشتی حامل ۱۲ فعال از سوئد، فرانسه، آلمان، برزیل، ترکیه، اسپانیا و هلند بود—از جمله پeta تونبرگ، نماد محیط‌زیست، و ریما حسان، نماینده پارلمان اروپا از فرانسه—که در مأموریتی بشردوستانه برای ارسال کمک‌های نمادین به غزه و به چالش کشیدن محاصره غیرقانونی اسرائیل حضور داشتند. مداخله خشونت‌آمیز اسرائیل، که شامل اختلال در ارتباطات و استفاده از ماده محرک بود، به وضوح یک عمل دزدی دریایی طبق کنوانسیون سازمان ملل متحد درباره حقوق دریاهای (UNCLOS)، تروریسم بر اساس معیارهای پایگاه داده جهانی تروریسم (GTD) و یک اقدام جنگی علیه کشورهایی است که شهروندان‌شان هدف قرار گرفتند. علاوه بر این، بازداشت این افراد، از جمله یک نماینده فعال پارلمان اروپا، مصداق گروگان‌گیری بین‌المللی است، در حالی که ناکامی بریتانیا در حفاظت از کشتی تحت پرچم خود، یک کنار گذاشتن شرم‌آور وظایف قانونی‌اش محسوب می‌شود. این مقاله اقدامات اسرائیل را به عنوان نقض‌های فاحش قوانین بین‌المللی محکوم کرده و خواستار پاسخگویی است.

اقدامات اسرائیل به عنوان دزدی دریایی طبق UNCLOS

بر اساس ماده ۱۰۱ UNCLOS، دزدی دریایی به عنوان «هرگونه اقدام غیرقانونی خشونت یا بازداشت، یا هرگونه عمل غارت، که برای اهداف خصوصی توسط خدمه یا مسافران یک کشتی یا هواپیمای خصوصی... در دریای آزاد علیه کشتی دیگر انجام شود» تعریف شده است. ورود اسرائیل به مدلین با دقت هشداردهنده‌ای با این تعریف مطابقت دارد. مدلین، یک کشتی غیرنظامی با پرچم بریتانیا، در آب‌های بین‌المللی—خارج از حوزه قضایی سرزمینی هر کشوری—بود که نیروهای دریایی اسرائیل یک مداخله مسلحانه را اجرا کردند. این اقدام خشونت‌آمیز، که شامل استفاده از ماده محرک و بازداشت خدمه بود، طبق قوانین بین‌المللی دریایی غیرقانونی بود، زیرا مدلین هیچ تهدیدی ایجاد نمی‌کرد و در یک مأموریت بشردوستانه صلح‌آمیز شرکت داشت.

ادعای اسرائیل برای اجرای محاصره غزه، آن را از UNCLOS معاف نمی‌کند. خود محاصره به طور گسترده به عنوان غیرقانونی تحت قوانین بشردوستانه بین‌المللی مورد مناقشه است، و گزارش‌های سازمان ملل تأثیر آن بر جمعیت غیرنظامی غزه را محکوم کرده‌اند. حتی اگر اسرائیل دلیلی امنیتی را مطرح کند، ماده ۱۰۱ UNCLOS به بازیگران دولتی اجازه نمی‌دهد که کشتی‌های با پرچم خارجی را در آب‌های بین‌المللی بدون رضایت یا مبنای قانونی روشن، مانند شواهد دزدی دریایی یا قاچاق انسان، وارد کنند—که هیچ کدام در مورد مدلین صدق نمی‌کرد. استفاده از زور برای بازداشت کشتی‌ای که شیرخشک و برنج حمل می‌کرد، همراه با اختلال در ارتباطات و ارباب غیرنظامیان، یک اقدام غارت کلاسیک است. بنابراین، اقدامات اسرائیل مصداق دزدی دریایی است که نیروی دریایی‌اش را در معرض مسئولیت قانونی و محکومیت بین‌المللی قرار می‌دهد.

اقدامات اسرائیل به عنوان تروریسم طبق پایگاه داده جهانی تروریسم

پایگاه داده جهانی تروریسم (GTD)، که توسط دانشگاه مریلند نگهداری می‌شود، تروریسم را به عنوان «تهدید یا استفاده واقعی از نیروی غیرقانونی و خشونت توسط یک بازیگر غیردولتی یا دولتی برای دستیابی به یک هدف سیاسی، اقتصادی، مذهبی یا اجتماعی از طریق ترس، اجبار یا ارباب» تعریف می‌کند. ورود اسرائیل به مدلین به طور ترسناکی با این تعریف هم‌راستا است. به عنوان یک بازیگر دولتی، اسرائیل نیروی غیرقانونی را به کار برد—ورود به یک کشتی با پرچم بریتانیا در آب‌های بین‌المللی بدون مجوز قانونی—برای دستیابی به یک هدف سیاسی: سرکوب چالش ناوگان آزادی علیه محاصره غزه. استفاده از ماده محرک، همان‌طور که فعالان گزارش داده‌اند، و اختلال در ارتباطات، اقدامات خشونت‌آمیزی بودند که برای ایجاد ترس و اجبار به اطاعت از غیرنظامیان غیرمسلح طراحی شده بودند.

معیارهای GTD بر نیت ارباب تأکید دارند، و هدف قرار دادن شخصیت‌های برجسته‌ای مانند پتاگرتونبرگ و ریما حسان توسط اسرائیل نشان‌دهنده یک استراتژی عمدی برای بازدارندگی مأموریت‌های بشردوستانه آینده است. با حمله به کشتی‌ای که حامل یک نماینده پارلمان اروپا و یک فعال شناخته‌شده جهانی بود، اسرائیل پیامی تهدیدآمیز به جامعه بین‌المللی ارسال کرد: مخالفت با سیاست‌هایش با خشونت مواجه خواهد شد. این اقدام تروریستی با حمایت دولت، که در دریای آزاد اجرا شد، اصول قوانین بین‌المللی را نقض می‌کند و نیازمند پیگرد قانونی تحت چارچوب‌هایی مانند کنوانسیون بین‌المللی علیه گروگان‌گیری (1979) است.

تعهد قانونی بریتانیا و ناکامی در حفاظت از مدلین

به عنوان دولت پرچم مدلین، بریتانیا وظیفه‌ای غیرقابل انکار طبق UNCLOS برای حفاظت از کشتی‌های ثبت‌شده تحت حوزه قضایی خود دارد. ماده ۹۴(۱) UNCLOS ایجاب می‌کند که دولت‌های پرچم «حوزه قضایی و کنترل خود را در امور اداری، فنی و اجتماعی بر کشتی‌هایی که پرچم آنها را برافراشته‌اند، به طور مؤثر اعمال کنند.» این شامل تضمین امنیت کشتی‌های با پرچم بریتانیا در آب‌های بین‌المللی و پاسخ به اقدامات غیرقانونی علیه آنها، مانند دزدی دریایی یا حمله مسلحانه است. مداخله اسرائیل علیه مدلین یک حمله مستقیم به حقوق حاکمیتی بریتانیا بود، زیرا پرچم کشتی به آن حوزه قضایی انحصاری بریتانیا در آب‌های بین‌المللی اعطا می‌کرد.

سکوت و بی‌عملی بریتانیا در برابر این خشم، یک اهمال شرم‌آور در انجام وظیفه است. با وجود گزارش‌ها درباره ورود به کشتی، هیچ مدرکی از مداخله فوری دیپلماتیک یا دریایی بریتانیا برای تأمین امنیت مدلین یا مسافران وجود ندارد. این ناکامی، UNCLOS را نقض می‌کند و یک پارچگی نظام دولت پرچم را تضعیف می‌کند، نظامی که به کشورهای وابسته است تا اقتدار خود را بر کشتی‌ها اعمال کنند. با اجازه دادن به اسرائیل برای حمله به یک کشتی با پرچم بریتانیا بدون مجازات، بریتانیا به تعهدات قانونی خود خیانت کرده و بازیگران سرکش را برای نادیده گرفتن قوانین دریایی تشویق کرده است. دولت بریتانیا باید به دلیل همدستی‌اش از طریق بی‌عملی پاسخگو باشد و برای آزادی فوری خدمه مدلین مورد فشار قرار گیرد.

اقدام جنگی علیه کشورهای نمایندگی‌شده در مدلین

ورود اسرائیل به مدلین و بازداشت خدمه چندملیتی آن—شهروندان سوئد، فرانسه، آلمان، برزیل، پاراگوئه، ترکیه، اسپانیا و هلند—معادل یک اقدام جنگی علیه این کشورهای مستقل است. طبق قوانین بین‌المللی درگیری‌های مسلحانه، استفاده از

نیروی نظامی علیه غیرنظامیان یک دولت دیگر، به ویژه در آب‌های بین‌المللی، یک اقدام جنگ‌طلبانه محسوب می‌شود. مسافران مدین شهروند اسرائیل نبودند، و بازداشت آنها توسط نیروهای اسرائیلی یک حمله فراسرزمینی به حاکمیت کشورهای مبدأ آنها را نشان می‌دهد.

کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک (1961) و قوانین عرفی بین‌المللی تأیید می‌کنند که حملات به اتباع یک کشور در خارج می‌تواند به عنوان اقدامات خصمانه تفسیر شود. با هدف قرار دادن شهروندان هشت کشور، از جمله یک نماینده پارلمان اروپا با مصونیت پارلمانی، اسرائیل یک بحران دیپلماتیک با مقیاسی بی‌سابقه ایجاد کرده است. این ورود به یاد حادثه **ماوی مرمره** در سال ۲۰۱۰ می‌آورد، جایی که کشتار شهروندان ترکیه‌ای توسط اسرائیل منجر به قطع روابط با ترکیه شد. این بار، مشارکت اتباع اروپایی و لاتین‌تبار، مخاطرات را افزایش داده و متحدان ناتو و کشورهای عضو اتحادیه اروپا را درگیر می‌کند. تجاوز بی‌پروای اسرائیل علیه **مدین** به منزله اعلام جنگ عملی است، که نقض جدی صلح بین‌المللی را می‌طلبد و این کشورها نباید آن را تحمل کنند.

گروگان‌گیری بین‌المللی، شامل یک نماینده پارلمان اروپا

بازداشت ۱۲ مسافر مدین توسط اسرائیل، از جمله گ-peta تونبرگ و ریما حسان، مصداق گروگان‌گیری بین‌المللی طبق کنوانسیون بین‌المللی علیه گروگان‌گیری (1979) است. ماده ۱ گروگان‌گیری را به عنوان «هر شخصی که فردی را تصرف یا بازداشت کند و تهدید به کشتن، آسیب رساندن یا ادامه بازداشت او کند تا طرف سوم را مجبور به انجام یا خودداری از انجام عملی کند» تعریف می‌کند. تصرف فعالان توسط اسرائیل، بدون پایه قانونی و تحت تهدید بازداشت مداوم، تلاشی آشکار برای اجبار ناوگان آزادی و حامیانش به ترک مأموریت بشردوستانه‌شان است.

بازداشت ریما حسان، نماینده فعال پارلمان اروپا، به ویژه فجیع است. نمایندگان پارلمان اروپا طبق پروتکل امتیازات و مصونیت‌های اتحادیه اروپا (ماده ۸) از مصونیت برخوردارند، که آنها را از بازداشت در حین انجام وظایفشان محافظت می‌کند. مشارکت حسان در مأموریت مدین، دفاع از حقوق فلسطینیان، در چارچوب مأموریت پارلمانی او قرار دارد. اقدام اسرائیل در بازداشت او، حمله‌ای مستقیم به نهادهای دموکراتیک اروپایی است و سابقه‌ای خطرناک برای هدف قرار دادن مقامات منتخب ایجاد می‌کند. جامعه بین‌المللی باید این گروگان‌گیری را محکوم کرده و خواستار آزادی فوری همه بازداشت‌شدگان، با تأکید ویژه بر مورد حسان، شود.

نتیجه‌گیری

ورود اسرائیل به مدین در ۹ ژوئن ۲۰۲۵ نقض آشکار قوانین بین‌المللی است، که مصداق دزدی دریایی طبق UNCLOS، تروریسم تحت چارچوب GTD و اقدام جنگی علیه کشورهایی است که شهروندانشان در کشتی حضور داشتند. بازداشت ۱۲ فعال، از جمله یک نماینده پارلمان اروپا، چیزی جز گروگان‌گیری بین‌المللی نیست، جرمی که نیازمند محکومیت سریع جهانی است. ناکامی بریتانیا در حفاظت از کشتی با پرچم خود، خیانتی شرم‌آور به تعهدات قانونی‌اش است که اصول حاکمیت دریایی را تضعیف می‌کند. اقدامات اسرائیل صرفاً تحریک‌آمیز نیستند—آنها حمله‌ای عمدی به هنجارهای بین‌المللی، حقوق بشر و حاکمیت چندین کشور هستند. جامعه بین‌المللی باید اسرائیل را پاسخگو کند، آزادی مسافران مدین را تضمین کند و اطمینان حاصل کند که چنین اقدامات تجاوزکارانه‌ای هرگز تکرار نشوند. هر چیزی کمتر از این، تسلیم در برابر بی‌قانونی در دریای آزاد است.